

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί αναστολής λήξεως εμπορικών μισθώσεων και τροποποίησης διατάξεων του Ν.Α. 1230/1972 «περί εμπορικών μισθώσεων» και του Ν. 52/1975 «περί τροποποίησης και αναστολής της ισχύος διατάξεων του Ν.Α. 1230/1972 «περί εμπορικών μισθώσεων».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Ως γνωστόν διά του Ν. 52/1975 έχουν παραταθή αι εμπορικοί μισθώσεις μέχρι της 31ης Αυγούστου ε.ε.

Εν όψει τούτου, αλλά και χάριν της αποφυγής διαταραξίως των σχέσεων μεταξύ εκμισθωτών και μισθωτών υπό τας παρούσας συνθήκας, έκρινθη αναγκαίον όπως παραταθή περαιτέρω ή διάρκεια των μισθώσεων επί μίαν εισέτι διετίαν.

Διά του υπό κρίσιν νομοσχεδίου ρυθμίζονται επίσης και τινες επί μέρους περιπτώσεις, αναγκαίαι διά την ὀρθήν και δικαίαν εφαρμογήν των διατάξεων του ρυθμιζόντος τας εμπορικός μισθώσεις Ν.Α. 1230/1972.

Ειδικώτερον:

Διά του άρθρου 1 του νομοσχεδίου: Παρατείνεται μέχρι 31 Αυγούστου 1978, ο χρόνος των εμπορικών μισθώσεων, ο οποίος έσται του Ν. 52/1975 λήγει την 31ην Αυγούστου 1976, ως και των μισθώσεων αι οποίαι θά λήξουν μετά την 31ην Αυγούστου 1976. Η παράτασις δὲν χωρεί, ως και υπό του Ν. 52/1975 ὠρίσθη α) ἐπί μισθώσεων, δι' ἃς ἐχώρησε καταγγελία, διά τους ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 2 περιπτ. α', β' και γ' του Ν.Α. 1230/1972 λόγους, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ ἀποφάσεως διατασσούσης τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου και β) ἐπί μισθώσεων ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις διατάσσουσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου λόγῳ κακῆς χρήσεως τούτου, παραβάσεως ὤσιώδους ὄρου τῆς συμβάσεως ἢ ἐκ δυστροπίας καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος.

Διά του αὐτοῦ άρθρου 1 προβλέπεται ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως τῶν ἀρρωσῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω μισθώσεις τυχόν ἐκδοθεισῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθόν και ὑπὸ του άρθρου 8 του Ν. 52/1975.

Διά του άρθρου 2 του νομοσχεδίου προβλέπεται ὅτι ἐπὶ τῶν μισθώσεων περὶ τῶν ὁποίων τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παρέχεται δικαίωμα ἀναπροσαρμογῆς τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976, ὀρίζεται ὅμως ὅτι τούτο δὲν ἔμπορεῖ νὰ ζητηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

Διά του άρθρου 3 του νομοσχεδίου, ὑπάγονται εἰς τὴν ρύθμισιν του Ν. 1230/1972 «περὶ τῶν εμπορικῶν μισθώσεων» και αι μισθώσεις τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ν.Α. 2592/1953 ἀνηκόντων εἰς δῆμους, νομικά πρόσωπα, κλπ.

Διά του άρθρου 4, διευρύνεται ὁ προβλεπόμενος χρόνος διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας δι' ἀνοικοδόμησιν ἢ ιδιοχρησιν, ὀρίζεται δὲ αὗτος ἐπὶ μὲν καταγγελίας δι' ἀνοικοδόμησιν τοῦ μισθίου εἰς τέσσαρας μῆνας, ἀντὶ τῶν τριῶν μηνῶν ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμον. Ἐπὶ καταγγελίας δὲ διὰ ιδιοχρησιν ὀρίζεται ὁ χρόνος οὗτος εἰς ὀκτώ μῆνας ἀντὶ τῶν ἑξ μηνῶν ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμον. Τούτῳ γίνεταί διὰ νὰ διευκολύνωνται οἱ μισθωταὶ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν νέας ἐπαγγελματικῆς στέγης, πρὸς ἐγκατάστασίν των.

Διά τῶν άρθρων 5 και 6 του Σχεδίου, αὐξάνεται τὸ ὕψος τῆς καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ πρὸς τὸν μισθωτὴν, εἰς τὰς περιπτώσεις καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους. Εἰδικώτερον, ἐπὶ καταγγελίας δι' ἀνοικοδόμησιν ὀρίζεται ἀποζημίωσις ἰση πρὸς τέσσαρα, τοῦλάχιστον, μηνιαία μισθώματα, ἀντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ

ἰσχύοντος νόμου προβλεπομένων τριῶν, ἰση δὲ πρὸς ὀκτὼ μηνιαία μισθώματα, ἀντὶ ἑξ, προκειμένου περὶ καταγγελίας διὰ ιδιοχρησιν. Καὶ εἰς τὰς δύο ὡς ἄνω περιπτώσεις ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ αὐξήσῃ τὴν ἀποζημίωσιν μέχρι τοῦ διπλασίου, κατ' ἀνώτατον ὄριον, εἰς κατὰ τὴν κρίσιν του αὐτοῦ δαπάναι τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ ἢ αὐτῶν κατὰ περιπτώσιν εἰδικαὶ συνθήκαι δικαιολογοῦν τὴν τῷξημένην ἀποζημίωσιν.

Διά τῶν άρθρων 7 ἕως 9 του νομοσχεδίου, λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν περιστολήν τῶν περιπτώσεων καταχρηστικῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ιδιοχρησεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου λαμβάνονται τὰ ἑξῆς μέτρα: αα) αὐξάνεται ἡ προβλεπομένη ἀποζημίωσις, ἀπὸ δώδεκα εἰς δέκα ἑξ μηνιαία μισθώματα, εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκμισθωτῆς, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε τὴν ἐξῶσιν τοῦ μισθωτοῦ του διὰ νὰ τὸ ἰδιοχρησιμοποίησῃ, δὲν κάνει χρῆσιν τούτου ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως του ἢ ἂν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως ἐκμισθώσῃ ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραχωρήσῃ τὴν χρῆσιν τοῦ μισθίου εἰς τρίτον, ἀνευ σπουδαίου λόγου. ββ) Αὐξάνεται ἡ προβλεπομένη ἀποζημίωσις, ἀπὸ ἐννέα, εἰς δώδεκα μηνιαία μισθώματα, εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὴν ὁποίαν θά ἀσκῆσῃ ὁ ἐκμισθωτῆς εἰς τὸ μίσθιον εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἀσκουμένην ἢ ἂν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου ἀσκῆθῃ ὁμοία ἐπιχειρήσῃ, ἐκτὸς εἰς ὁμοία ἐπιχειρήσῃ ἤσκειτο, πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους, ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου ἰδιοχρησεως, ὅποτε καταβάλλεται ἀποζημίωσις ἰση πρὸς ὀκτὼ μηνιαία μισθώματα, ἀντὶ ἑξ τὰ ὁποῖα ὀρίζονται ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμον. γγ) Παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸ δικαστήριον νὰ ἐκτιμᾷ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐξωσομένου μισθωτοῦ, ἂν ὁ καταγγέλλων τὴν μίσθωσιν λόγῳ ἰδιοχρησεως μισθωτῆς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἰδιοχρησιμοποίησῃ πράγματι τὸ μίσθιον. Ἐν περιπτώσει διαπιστώσεως τοῦ ἀντιθέτου, προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὅτι τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐπανεγκατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἕναντι τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀγωγήν πρὸς ἀποκατάστασιν πάσης θητικῆς ἢ ἀποθετικῆς ζημίας και δδ) προβλέπεται ὅτι ἂν ὁ ἐκμισθωτῆς κατήγγειλε τὴν μίσθωσιν λόγῳ ἰδιοχρησεως και μετὰ ταῦτα ἀνεκάλυσε τὴν καταγγελίαν, οὗτος στερεῖται πλέον, ἕναντι τοῦ αὐτοῦ μισθωτοῦ, τοῦ δικαιώματος καταγγελίας διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐν λόγῳ ρυθμίσεως εἶναι προφανῆς. Σκοπεῖται ἡ ἀποφυγὴ ἀσκήσεως πίεσεως ἐπὶ τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀποδοχὴν δυσμενῶν δι' αὐτὸν ὄρων ἐπὶ τῇ εὐσχημῷ ἀπειλῇ τῆς καταγγελίας λόγῳ ἰδιοχρησεως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων περιελήφθη διάταξις διὰ τῆς ὁποίας διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ συμφωνίαι γενόμεναι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 52/1975, διὰ τῶν ὁποίων, προκειμένου περὶ τῶν παρατεινομένων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου μισθώσεων, ὠρίσθη ὑπὸ τῶν μερῶν διάφορος χρόνος διαρκείας τῆς μισθώσεως, τὸ καταβλητέον μίσθωμα ἢ ἕτεροι ὄροι τῆς μισθώσεως.

Τέλος, διὰ τοῦ άρθρου 11, ἐπεκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ὑπὸ ταύτης καθοριζομένου ὡς ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν ἐκ τῆς εφαρμογῆς τοῦ Ν.Α. 1230/1972 Μονομελοῦς Πρωτοδικείου και εἰς τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῶν περὶ καταβολῆς ὀφειλομένων μισθωμάτων, κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ προτεινομένου Σχεδίου Νόμου τὸ ὅποιο ἔχουμεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν και νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως αὕτη περιβάλῃ τούτο διὰ τῆς ψήφου της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

α) Παρ. 5 άρθρου 5 του Ν.Δ. 1230/1972, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν. 52/1975.

«5. Η καταγγελία γίνεται έγγραφως τὰ δὲ ἔννομα ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπέρχονται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, πρὸς τὸν μισθωτὴν. Εἰδικῶς ἐπὶ καταγγελίας διὰ τοὺς ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ γ' τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου λόγους τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπέρχονται μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν μισθωτὴν».

β) Παρ. 1 άρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 3 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975.

«1. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἴσην πρὸς τρία μὲν τοῦλάχιστον μηνιαία μισθώματα, διὰ τὸν ἐν παραγράφῳ 2 στοιχ. α' τοῦ άρθρου 5 λόγον, πρὸς ἑξὲς δὲ τοῦλάχιστον μηνιαία μισθώματα διὰ τὸν ἐν παρ. 2 στοιχ. γ' τοῦ άρθρου 5 λόγον. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἀποζημίωσις δύναται ν' αὐξηθῆῃ μέχρι τοῦ διπλασίου, κατ' ἀνώτατον ὄριον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου αἱ δαπάναι τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ ἢ αἱ κατὰ περίπτωσιν εἰδικαὶ συνθήκαι δικαιολογῶν τοιαύτην ἠξηγημένην ἀποζημίωσιν».

γ) Παρ. 2 άρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972.

«2. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας διὰ τὸν ἐν παραγρ. 2 στοιχ. β' τοῦ άρθρου 5 λόγον, ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση πρὸς ἑξὲς μηνιαία μισθώματα. Ἐὰν ἡ ἀσκηθεῖσα ἐν τῷ μισθῷ ἐπιχείρησις εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ μισθωτοῦ, ἢ ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου ᾗθελεν ἀσκηθῆῃ τοιαύτη, ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση πρὸς ἑννέα μισθώματα, ἐκτὸς ἐὰν ὁμοία ἐπιχείρησις ἤσκαίτο ἤδη πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους, ὑπὸ τῶν ἐν άρθρῳ 5 παραγρ. 2 στοιχ. β' ἀναφερομένων προσώπων, ὅτε καταβάλλεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς ἑξὲς μηνιαία μισθώματα».

δ) Παρ. 3 άρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 4 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975.

«3. Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἴσην πρὸς δώδεκα μηνιαία μισθώματα: α) Ἐὰν, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 2 στοιχ. α' τοῦ άρθρου 5 δὲν προβῆ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν θεμελιώσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τῆς παρ. 2 στοιχ. γ' τοῦ αὐτοῦ άρθρου δὲν προβῆ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐπισκευῶν, διαρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων τοῦ μισθίου. β) Ἐὰν, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 2 στοιχ. β' τοῦ αὐτοῦ άρθρου 5, δὲν χρησιμοποίησιν τὸ μισθιον ἐντὸς ἑξὲς μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεώς του, ἢ ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπ' αὐτῆς ἐκμισθώσῃ ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραχωρήσῃ πρὸς τρίτον τὴν χρῆσιν, ἀνευ σπουδαίου λόγου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ μισθωτὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης περαιτέρω θητικῆς ἢ ἀποθετικῆς ζημίας».

ε) Παρ. 1 άρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972.

«1. Πᾶσα διαφορά περὶ τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει διένεξις, ἀνακύπτουσα ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι μισθώσεων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 647 ἕως 662 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας».

Περὶ ἀναστολῆς λήξεως ἐμπορικῶν μισθώσεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 (περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων) καὶ τοῦ Ν. 52/1975 (περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 (περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων)).

Ἄρθρον 1.

1. Μισθώσεις ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 1230/1972, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. 52/1975, ὡς καὶ μισθώσεις λήγουσαι μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1978, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εὐρίσκειται κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παράτασις δὲν χωρεῖ α) ἐπὶ μισθώσεων, δι' ἃς ἐχώρησε καταγγελία, διὰ τοῦς ἐν άρθρῳ 5 παρ. 2 περιπτ. α', β' καὶ γ' τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 λόγους, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ ἀποφάσεως διατασσούσης τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου καὶ β) ἐπὶ μισθώσεων ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις διατάσσουσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου λόγῳ κακῆς χρήσεως τούτου, παραδόσεως οὐσιώδους ὄρου τῆς συμβάσεως ἢ ἐκ δυστροπίας καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος.

3. Μέχρι τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου προθεσμίας ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, πλὴν τῶν περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν διατάξεων, α) τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων περὶ τῶν αἰ παραγράφοι 1, 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. 52/1975 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 42 τοῦ Ν. 294/1976, καὶ β) τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων διὰ τῶν ὁποίων διατάσσεται ἡ ἔξωσις τοῦ μισθωτοῦ ἐκ τοῦ μισθίου λόγῳ λήξεως τῆς χρήσεως τῆς μισθώσεως εἰς τὰς περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἢ θέλουν μεταῦτὴν ἐκδοθῆ, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ μισθώσεων περὶ ὧν αἱ παραγράφοι 1 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου άρθρου, ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιούται ἀπὸ τῆς 1ῆς Ἰανουαρίου 1977, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ κατὰ τὸν ἐκμισθωτὴν μισθώματος, ἀνεξαρτήτως παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὸ λοιπὸν τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ζητηθῆ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ κατὰ τὸν ἐκμισθωτὴν μισθώματος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑτοῦς ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 προστίθεται περὶ τῶν περιπτώσεων ὑπὸ στοιχ. δ' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«δ) Αἱ μισθώσεις τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 προβλεπόμενων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρ. 5 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ὡς αὐτὴν αντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: